

شبه‌شنبه ۸ اسفند ۱۳۹۶
۱۰ جمادی‌الثانی ۱۴۳۹ • ۲۷ فوریه ۲۰۱۸
شماره ۸۵ • صفحه

متن میثاق‌نامه روزنامه‌نگاری در سایت روزنامه موجود است

اخبار

عکسهای «تله روایای هنر» بر دیوارهای برج آزادی نشستند

سرویس هنری– نخستین نمایشگاه گروهی عکس «تله روایای هنر» به سرپرستی «یوسف امون» در نگارخانه آیینه برج آزادی برپا شد.

به گزارش امتیاز؛ در این نمایشگاه پنجاه تابلو عکس با موضوع و تکنیک آزاد از یوسف امون، عباس علیزاده نانی، الهه خسروی پور، اکرم عبدالهی، مطهره گنجی، سولمازکریبی، فرزانه اصلانی، مهسا چوری، سمانه طائی، زهراجواهری، نازیلا کمالی، مهتا یاسانی، فاطمه بهرامیان، فاطمه ابشاری، سیده مهسا حسینی، ثمین علاقه بندان، زهره قالیچی ها، ساحل عابدعلی، پرنیان مصطفوی، بهار محمدی، محمد خلیلی مقدم ملامحله، منصوره رحمن نیایی، شکبیا ترابی و فرزانه غلامرضایی در معرض دید عموم قرار گرفته است.

نمایشگاه گروهی عکس «تله روایای هنر» به سرپرستی «یوسف امون» از ۴ اسفند در نگارخانه آیینه برج آزادی افتتاح شد و تا ۱۲ اسفند برپاست. علاقمندان می توانند همه روزه به جز شنبه‌ها از ساعت ۹ تا ۱۷ از این نمایشگاه بازدید کنند.

نظر منتقدان چیست

«سه بیلورد» یا «شکل آب»؟

اعضای آکادمی اسکار تا امروز باید آرای خود را ارسال کنند و اکنون منتقدان سینمایی از «سه بیلورد بیرون اینگ میزوری» به عنوان فیلمی با شانس بالا برای کسب عنوان بهترین فیلم نام می‌برند.

به گزارش خبرگزاری مهر به نقل از گلدربری، در حالی که ۲۷ فوریه آخرین فرصت برای ارایه آرای اعضای آکادمی اسکار است، منتقدان از «سه بیلورد بیرون اینگ، میزوری» تقریباً همه‌پای «شکل آب» برای کسب عنوان بهترین فیلم نام می‌برند.

این فیلم پس از پنج جایزه بفتا که یکشنبه پیش (۱۸ فوریه) کسب کرد، جایگاه تثبیت‌شده‌تری برای اسکار به دست آورد.

اکنون ۹ تن از ۲۶ متخصص اسکار از فیلم مارتین مکی دونا به عنوان بهترین فیلم برای کسب جایزه اسکار یاد می‌کنند. رای این فیلم تا پیش از این ۵ رای بود. «شکل آب» در جوایز بفتا سه جایزه دریافت کرد که جایزه بهترین کارگردانی برای گیلرمو دل تورو را هم دربرمی‌گرفت. آرای این فیلم از ۱۲ امتیاز به ۱۰ امتیاز کاهش یافته است.

«سه بیلورد» در بفتا پنج جایزه برد که شامل بهترین فیلم و بهترین فیلم بریتانیایی بود و سم راکول در عین حال جایزه بهترین مرد مکمل را از آن خود کرد.درای غریب برای اسکار از ۲۰۰ فوریه شروع شد و تا ۲۷ فوریه به پایان می‌رسد.

با این حال هنوز «شکل آب» در راس فهرست از نظر رای متخصصان قرار دارد و از شانس ۵ به ۹ برخوردار است و به نظر می‌رسد جایزه اسکار را که ۴ مارس به برنده اهدا می‌شود، به خانه خواهد برد. «سه بیلورد» اکنون از شانس قوی ۱۰ به ۲۱ برخوردار است و در مکان دوم جای دارد.

از این میان ۶ متخصص نیز به «برو بیرون» ساخته جوردن پیلی رای داده‌اند و این فیلم از شانس ۲ به ۷ برخوردار است. «لیدی برد» ساخته گرتا گرویک نیز از شانس یک به ۲۲ برخوردار است.در هر حال ۱۰ متخصص شامل منتقدهایی از روتن تومیتوز، گلدربری، وراپتی، ددلاین، یواس‌ای تودی، هالیوود السور و راجر ایبرت، کام به «شکل آب» رای داده‌اند. رای دهندگان به «سه بیلورد» نیز منتقدان سینمایی گلدربری، والچر، هالیوود لایف، فاکس نیوز، نیو ناو نکست، اوارژد دیلی، رولینگ استون و ای‌اس‌بی‌ان بوده‌اند.

۶ منتقد نیز به «برو بیرون» رای داده‌اند و تنها رای دهنده رای «لیدی برد» کسب سه روزن از انترتینمنت ویکی بوده است.

روزنامه فرهنگی، هنری، ورزشی، اجتماعی صبح کشور
صاحب امتیاز و مدیرمسئول: **غلامحسین شعبانی**
دبیر تحریریه: **هومن جعفری**
نشانی: میدان انقلاب – خیابان جمنازاده‌شمالی
پلاک ۲۶۰ واحد ۵

پست الکترونیک:
info@emtiazdaily.ir
تلفن: ۶۶۵۹۱۸۰۹

آگهی دولتی: ۶۶۵۱۷۷۶۴ – آگهی شهرستان ها: ۶۶۶۵۰۰۹۹
لینوگرافی و چاپ: ریخان

WWW.EMTIAZDAILY.IR

حمایت سازمان سینمایی حوزه هنری از سینماگران جوان

باشگاه فیلم سوره بر نامه‌های کار گاهی‌اش را گسترش می‌دهد

کوتاه و غنیمت دانستن لحظه به لحظه یک اثر است. ماموریت و فعالیت این مرکز از ابتدای تاسیس تا امروز بر شناسایی و کشف استعدادهای جوانان تمرکز داشته تا در نهایت به حمایت از این افراد ختم شود. در کنار سایر فعالیت‌هایی که تا کنون در باشگاه فیلم سوره انجام شده برگزاری این کارگاه‌ها نیز مقدمه‌ای برای رسیدن به شناخت افراد علاقمند به هنر

گلایه های رضا رویگری:

شایعه می کنند که مریضم و نمی توانم راه بروم!

کرد: یک سری شایعه کرده اند که رویگری دیگر نمی خواهد و نمی تواند کار کند اما این صحبت ها صحت ندارد چون من هم می خواهم کار کنم و هم توانایی آن را دارم ضمن اینکه علاقه زیادی هم برای ایفای نقش دارم بنابراین نقشی را که مناسب باشد، قبول می کنم.

این بازیگر بیان کرد: این روزها بر خلاف حال روحی ام، حال جسمی ام خوب است. من حدود ۳ سال است که بیکار در خانه نشسته ام از سوی دیگر می بینم که دیگران کار می کنند و من از دیدن این وضعیت که بازی نمی کنم حسرت می خورم. پیش از بیماری ام تازه به جایی رسیده بودم که می توانستم کارهای خوب و بزرگ انجام بدهم اما به یکباره دچار بیماری شدم. رویگری گفت: سینمای ما بی رحم است و تنها افرادی که اهل باندهای باشند می توانند به ایفای نقش بپردازند چون اکثر نقش ها در مهمانی ها به افراد می رسد این در حالی است که من نمی توانم در این مهمانی ها شرکت کنم. با این وجود می دانم که این توانایی را دارم که به خاطر کاری که می کنم انتخاب شوم.

وی در پایان با ابراز گلایه از عده ای عنوان کرد: پیش از این

برای حضور در یک سریال قرارداد بسته بودم و حتی صاحبان آن سریال مبلغی را هم به من پیش پرداخت کرده بودند اما آنها در نیمه راه دیگر به سراغم نیامدند زیرا عده ای به آنها گفته بودند رویگری نمی تواند روی پای خود بایستد و کار کند بنابراین این مساله بیشتر اذیتم می کند از همین رو ترجیح می دهم افراد اصلا سراغم ناییند تا اینکه من را در نیمه راه رها کنند.

زندگی زیسته این کودکان در پس دیوارهای کانون جلب می کند.» همچنین استیو اریکسون که جزو حلقه منتقدان نیویورک است و مسئولیت انتخاب فیلم‌های اسکویی را برای نمایش در آرشیو فیلم آنتولوژی بر عهده داشته در معرفی‌نامه‌ای برای آنها نوشته است.

در متن او، مستندهای اسکویی آثاری بین کارهای غیرداستانی فردریک وایزمن و عباس کیارستمی توصیف شده است.

این برنامه از ۲۳ تا ۲۸ فوریه برگزار می شود که «روایای دم صبح» ۲۳ و ۲۶ فوریه، «از پس برق» ۲۳ و ۲۶ فوریه، «دماغ به سبک ایرانی» ۲۴ و ۲۵ فوریه، «همیشه برای آزادی دیر است» و «آخرین روزهای زمستان» ۲۴ و ۲۸ فوریه و همه آثار کوتاه مستند مهرداد اسکویی ۲۵ و ۲۸ فوریه به نمایش در می آید. همچنین قرار است اسفندماه گادفری چشایر منتقد نامدار فیلم، روزنامه نگار و فیلمساز ساکن نیویورک درباره آثار مهرداد اسکویی صحبت کند.این برنامه در نظر دارد سینماگران مهم ایرانی را که در آمریکایی شمالی شناخته شده نیستند و یک ربع قرن سابقه فیلمسازی دارند، مطرح کند از همین رو قرار است این برنامه ادامه داشته باشد و در پروژه بعدی به مرور آثار کیانوش عیاری بپردازد.

حتی قتل هایشان با چشم‌هایی خونسرد و گاه اشکبار پرده برمی‌دارند. بچه هایی که اسکویی آنها را در حال فوتبال، اسب سواری و حتی داد زدن و دعوهایشان به تصویر می کشد در حالی شده اند اما در این مرکز همچون یک گروه اجتماعی متحد با هم درد دل می کنند، تجربه های زیسته شان را به اشتراک می گذارند، بازی می کنند و می رقصدند و در یک کلام زندگی می کنند.

پیش از فیلم «روایای دم صبح»، اسکویی ۲ فیلم قبلی از این سه گانه را به نام های «همیشه برای آزادی دیر است» در سال ۲۰۰۷ «آخرین روزهای زمستان» در سال ۲۰۱۱ را با محوریت پسران ساکن کانون اصلاح و تربیت کارگردانی کرده بود.

به گفته اسکویی، وی در حین ساخت فیلم «آخرین روزهای زمستان» بوده است که یک روز به طور اتفاقی با دیدن ۲ دختر معصوم که به آنها دستبند زده شده بود در بخش دیگری از ساختمان کانون، توجهش به این گروه اجتماعی جلب می شود و ایده فیلمی با محتوای دختران ساکن در کانون به ذهنش می رسد. داستان زندگی هر کودکی که در دوربین اسکویی روایت می شود گویی بین تمایل به نابودشدگی و بقا سردرگم است. نوجوان هایی که از تجربه های آزار، زدوی و

بزرگداشت استاد رکن الدین خسروی سنگلج

ارشاد و نیز مهدی شفيعی مديرکل هنرهای نمایشی، تشکر کرد. در ادامه‌ی مراسم کلیپ «ترانه صحنه بی‌انتها» با ساخت و خوانندگی کیوان نخعی پخش شد و شعر «نو بازگشتی» سروده میمنت میرصادقی توسط فرزانه نشاط خواه برای حاضران خوانده شد. سپس مجریان از پرویز فتی زاده به مناسبت سالروز وفات این هنرمند در ۵ اسفند ۱۳۵۸ یاد کرده و نام وی را گرامی داشتند.

سیمین خسروی همسر رکن الدین خسروی دیگر مهمان گرامیداشت بود که سخن خود را با زنده شدن خاطرات در تماشخانه سنگلج آغاز کرد و گفت: این صحنه خاطرات نیم قرن پیش را برابم زنده کرد. بی تردید تماشاخانه سنگلج شاهد و یادآور بخش مهمی از تئاتر معاصر ایران است. «لبخند با شکوه آقای گیل»، «حکومت زمان خان»، «براهیم توپچی و آقا بیگ» نمایش هایی بودند که سیمین خسروی از آنها به عنوان اجراهای درخشان خسروی در تماشاخانه سنگلج نام برد و به جميله شيخي، جمشيد لايق، محمود جوهری و جعفر رادی نیز به عنوان هنرمندانی که با خسروی همکاری داشته اما دیگر در بین ما نیستند، یاد کرد و یادآور شد: گرچه این هنرمندان دیگر حضور فیزیکی ندارند اما نامشان در تئاتر ایران همیشه زنده خواهد ماند. وی سخن خود را در باره اعتماد خسروی به جوانان ادامه داد و افزود: خسروی معتقد بود که باید به جوان‌ها اعتماد کرد و به آنها فرصت کار کردن داد تا استعدادهایشان پرورش یابد و بر همین اساس در بسیاری از نمایش‌هایش همچون «براهیم توپچی و آقابلیگ»، «زیتون» و «ژاندارک» که هیچ جای اجازه اجرا نیافت،

عوامل گروه او را دانشجویان تشکیل می دادند. به اعتقاد خسروی نسل جوان با استفاده از تجربیات و دانش پیشکسوتان به همراه آموزش‌های لازم است که می‌توانند تئاتر ما را تداوم بخشند.

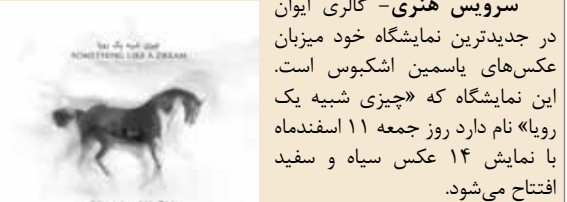
وی ادامه داد: ویژگی دیگر خسروی که کمتر به آن پرداخته شده است احترام به تماشاگر و ارزش و اهمیت او در تئاتر است. او معتقد بود اجرا و تماشاگر به هیچ وجه از یکدیگر جدا نیستند بلکه واحد تفکیک‌ناپذیرند و عدم وجود یکی موجب عدم وجود دیگری می شود. او می گفت تماشاگر تئاتر نیاز به آموزش دارد و تئاتر در مدارس می‌تواند به این امر کمک کند.

در بخش دیگر مراسم، جمشید جهان زاده بازیگر نمایش «دشمن مردم»، ضمن گفتن خاطره خود از ضبط تلویزیونی این نمایش به همراه رکن الدین خسروی، بخش‌هایی از این نمایشنامه را برای مهمانان مراسم خواند.

مراسم با پخش مستندی از زندگی رکن الدین خسروی ساخته ابودر عزیزی ادامه یافت و پس از آن نیز طاهریان، از یاران رکن الدین خسروی ۲ شعر «خرین پرده» و «تماشاخانه خسروی» از سروده‌های خود را خواند.پس از آن، میکروفون به سمت حاضران در سالن برده شد و عده‌ای از شاگردان و یاران رکن الدین خسروی خاطرات خود را از آن هنرمند برای دیگران بازگو کردند. علی مرادخانی معاون سابق وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی نیز با قدردانی از برپایی یادمان‌های این هنرمند برای بزرگان تئاتر بیان کرد: این گرامیداشت‌ها به خصوص در زمان حیات پیشکسوتان مایه دلگرمی و مسرت این بزرگان خواهد شد.

یک فنبان چای داغ

چیزی شبیه یک رویا در گالری ایوان

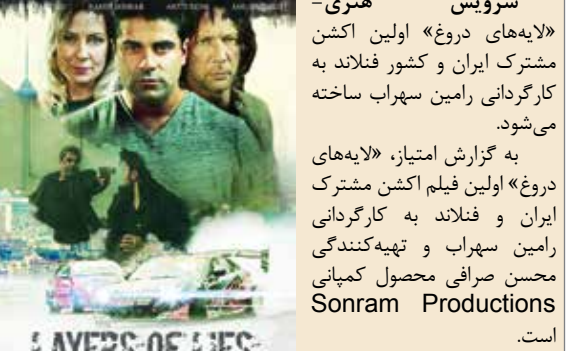
سرویس هنری– گالری ایوان در جدیدترین نمایشگاه خود میزبان عکس‌های یاسمین اشکیوس است. این نمایشگاه که «چیزی شبیه یک رویا» نام دارد روز جمعه ۱۱ اسفندماه با نمایش ۱۴ عکس سیاه و سفید افتتاح می‌شود.

به گزارش امتیاز؛ چیزی شبیه یک رویا، مجموعه‌ای از عکس‌هایی است که گویی از رویا و خواب ثبت شده‌اند. اسب‌های در حال حرکت سوزۀ این عکسها هستند و عناصر اصلی به کار گرفته شده در اینجا، نقش و رنگ و فرم‌هایی هستند که ساختار آثار را بر فضایی نقاشی‌گون نزدیک می‌کنند.

پهنه‌های وسیع، مقیاس‌های متفاوت و ترکیب بندی‌های آثار در ابعاد بزرگ، تلاشی است برای به حداقل رساندن فاصله فضای رویاگون آثار و مخاطب. خلوص بصری آثار با تکنیک عکاسی به کار گرفته شده سعی در ایجاد زبان بصری متفاوت داشته است.

نمایشگاه «چیزی شبیه یک رویا» ۱۱ تا ۲۵ اسفند ماه ۱۳۹۶ در گالری ایوان به آدرس الهیه، خیابان مهدیه، خیابان جیهه، کوچه لسانی، بن‌بست حمید، شماره ۱ برقرار است. علاقه‌مندان می‌توانند هر روز به جز شنبه‌ها از ساعت ۱۶ تا ۲۰ از این آثار دیدن کنند. گفتنی است کلیه فروش حاصل از این نمایشگاه به کودکان زلزله زده کرمانشاه اهدا خواهد شد.

«لایه‌های دروغ» اولین تولید مشترک ایران و فنلاند

سرویس هنری– «لایه‌های دروغ» اولین اکشن مشترک ایران و کشور فنلاند به کارگردانی رامین سهراب ساخته می‌شود.

به گزارش امتیاز، «لایه‌های دروغ» اولین فیلم اکشن مشترک ایران و فنلاند به کارگردانی رامین سهراب و تهیه‌کنندگی محسن صرافی محصول کمپانی Sonram Productions است.

براساس این خبر، این فیلم که سکانس‌های بخش فنلاند آن در سپتامبر سال

گذشته میلادی فیلمبرداری شده است، «آنتی رینی»، بازیگر سرشناس فنلاندی و اسکاندیناوی به همراه «انو سینی‌سالو» و «سونیا فارلینگ» مقابل دوربین «مارک هابسن» رفته‌اند.

گفته می‌شود، گفتگو با بازیگران ایرانی این فیلم هم‌اکنون در حال انجام است.

رامین سهراب، متولد ایران و دانش‌آموخته‌ی کارگردانی و بازیگری سینما در آکادمی «استلا آدلر» لس‌آنجلس است که آخرین ساخته‌اش «بولن» در سال ۲۰۱۷ پس از حضور در شش جشنواره جهانی، جایزه استعداد برتر در جشنواره Action On Film در لس‌آنجلس و جایزه بهترین اکشن و بهترین فیلم کوتاه را از جشنواره Fantasticfest نگزاس کسب کرده است.

محمد معتمدی و انتقاد از ارشاد و کارتل موسیقی

خواننده موسیقی ایرانی با انتشار متنی اعتراض آمیز از لغو کنسرت روز هفدهم اسفند ماه در اصفهان خبر داد و دلایل آن را توضیح داد.

محمد معتمدی خواننده موسیقی ایرانی با اشاره به لغو کنسرت روز هفدهم اسفند ماه خود در شهر اصفهان گفت: از ردیه‌بشت ماه امسال که مجموعه کنسرت های «کوپر» در تهران آغاز شد رایزنی های لازم را برای برگزاری این برنامه ها در شهرستان انجام دادیم.

وی با اشاره به اینکه هنرمندان فعال در عرصه موسیقی فقط می توانند در ایامی محدود کنسرت برگزار کنند، بیان کرد: نمی دانم چه موضوعی اتفاق افتاده که از ابتدای سال جاری تاکنون در اغلب موارد به طور کلی مجوزی برای کنسرت هایم در شهرستان ها صادر نشد و یا اگر هم مجوزی دادند به قدری دیر بود که فرصت اطلاع رسانی و تبلیغات را از دست دادیم.

این خواننده توضیح داد: من نمی دانم چرا رویه صدور مجوز برگزاری کنسرت ها برای برخی از گروه ها بسیار راحت و بدون مشکلی انجام می گیرد اما نوبت به من و تعدادی دیگر از گروه ها که می رسد این چنین با مشکل مواجه می شویم. من باز هم از مخاطبان اصفهانی عزیز عذرخواهی می کنم که دوباره با چنین مشکلی مواجه شدیم.

معتمدی ضمن ارایه این گفتگو، متنی را در فضای مجازی منتشر کرده که در مشروح آن آمده است: «دوستان ارجمند اصفهانی! متأسفانه علیرغم درخواستی که برای کنسرت در تاریخ ۱۷ اسفند در شهر اصفهان داده بودیم مجوز صادر نشد و باز هم توفیق دیدارتان را نخواهیم داشت. از ابتدای امسال این چندمین بار است که درخواست بنده برای اجرا در اصفهان به در بسته می خورد.

همانطور که در جریان هشتید در سال های اخیر اکثر کنسرت هایی که قصد برگزاری آن را در شهر های مختلف داشته ام مجوز اجرا نگرفته اند و این اتفاق نه از سوی دفتر امامان جمعه بلکه در ادارات محترم ارشاد شهرستان ها که تحت مدیریت دولت محترم می باشند انجام گرفته است. در برخی موارد نیز صدور یک مجوز ساده را تا چند روز قبل از کنسرت به تعویق می اندازند که هم بگویند مجوز را صادر کردیم و هم فرصت کافی برای اطلاع رسانی را از ما بگیرند.

سریسته بگویم که متأسفانه بنده و بسیاری دیگر از هنرمندان این کشور توسط کارتل موسیقی کشور، به قصد حذف شدن به نفع «دستانی دیگر و به روش های ناجوانمردانه در حال ضربه خوردنیم. انتظار ما از دولت چه بود و چه شد؟! کلید را دو کار آید / در گشون زهر ساکتین عمارت و قفل نمودن به روی اغبار! «

یادداشت

برای سایه

هوای دم کرده وشرجی مرداد ماه خیابان استاد سرا را که بالایی رفتم هیچ نشانی از خانه ی پدری و یا جایی که در کتاب پیر پرنیان اندیش در مورد ان صحبت کرده بودی را نمی دیدم. از آدم های زیادی در کوچه ها و مغازه های رشت سراغ تو را گرفته بودم. ولی هیچ نشانی از تو نبود. انگار نه انگار که همه ی خاطرات در این شهر همیشه با منی گذشته بود. حتی پیرمرد کاش ابتدای خیابان استاد سرا که شاید همس و نام خودت بود و می می توانست بهترین گزینه برای یافتنت باشد نیز تو را نمی شناخت. از اسفند ۱۳۰۶ تا آخرین ماه نه چندان سرد امسال ، نود سال می گذرد. برای نسل من و آدم های شبیه من که هنوز نتوانسته اند نه از غزل های سعدی و حافظ دل بکنند و نه از اشعار سپید شاملو و یمن، شاید تو تنها ملجا و پناهگاه برای این نسل اشفته حال باشی. از همان صبح هیچده شهریور که سراسیمه برای اعلام استعفا به دفتر کارت در رادیو تلویزیون رفتی تا روزهای پس از انقلاب همیشه یک نفر بودی . وقتی در مصاحبه ات حسرت از دست دادن یکی از کنسرت های محمد رضا شجریان را می کشیدی باید به دوست داشتن دیوانه وارت نسبت موسیقی و هنر ایمان می آوردیم. محمد رضا طلفی ، محمدرضا شجریان ، شهرام ناظری ، حسین علیزاده ، بیژن کامکار و چندین هنرمند بزرگ و نامی دیگر همیشه از تو به نیکی و خوبی یاد می کردند. انگار تو بهتر از همه می دانستی که برای ماندن چه راهی را برگزینی که حالا با گذشت چندین دهه از سرودن اشعارت هنوز سایه ی مهربان برای همه ی نسل ها هستی.

محمد جوادی فر